

[Justitsministeren.]

Det er jo en lovgivning, som vi ikke ensidigt bør ændre; der bør være tilslutning fra de andre nordiske lande, før vi ændrer ret meget ved denne bestemmelse i loven.

Ib Thyregod: Jeg takker for justitsministerens bemærkninger. Jeg vil blot lige sige vedrørende det forhold, som jeg var inde på — overvejelserne med hensyn til en ændring i kommissionsloven — at det er ikke et spørgsmål, som jeg ønsker taget op i forbindelse med den foreliggende lovgivning, men netop senere med henblik på nordiske overvejelser vedrørende de spørgsmål.

Endvidere vil jeg gerne have lov til at sige — da jeg forstod på hr. Johan Asmussen, at han mente, det var en misforståelse at tage sit udgangspunkt i betragtningen om løfters forbindende kraft — at efter min mening må det være sådan, at når man overvejer en fortrydelsesparagraf, er modstykket til dette netop, at normalt skal en aftale være bindende, og at man kun i ganske særlige tilfælde kan fravige denne regel. Det er da også det synspunkt, der har fundet udtryk i betænkningen i besvarelsen fra justitsministeren, hvor han udtrykkeligt siger, at man som udgangspunkt må tage dette, at det stadig gennem historisk tid har været dansk rets altovervejende hovedregel; at aftaler er bindende for parterne.

Baunsgaard: Da jeg er blevet gjort opmærksom på, at det ikke med tilstrækkelig tydelighed fremgik af mit første indlæg, at det var ministerens ændringsforslag, jeg ville anbefale at stemme for, skal jeg på denne foranledning meddele, at jeg med samme begrundelse som den, det ærede medlem fru Lis Groes angav, vil anbefale at stemme imod det af det ærede medlem hr. Poul Dam stillede ændringsforslag, som vil have en række uønskede og — så vidt jeg forstod det ærede medlems egen argumentation — også utilsigtede følgevirkninger. Jeg anbefaler at stemme imod ændringsforslag nr. 1.

Johan Asmussen: Justitsministeren mente, at jeg havde fortolket det ministerielle udvalgs betænkning noget for hårdt, eller hvad der nu blev sagt, og ministeren citerede et par afsnit, som står i betænkningen. Det er

rigtigt, men over for det bliver jeg nødt til at gentage det citat, som jeg fremkom med under første behandling, fra betænkningens side 59, hvor der står følgende:

„Som resultat af udvalgets overvejelser vil man konkludere, at en regulering af afbetalingsvilkårene under de nuværende forhold næppe kan antages at have konjunkturudjævrende virkning.“

Meningen med lovforslaget, grunden til, at det er fremsat, er, at man tilsigter noget konjunkturudjævrende. Det er her fastslået, at en sådan konjunkturudjævrende virkning ikke kan forventes. Det er bl. a. derfor, jeg mener, at den form for lovgivning, som vi er inde på her, er en smule useriøs.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 105 stemmer mod 8.

§ 1, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, og § 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 152) findes i tidenden sp. 4233, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 837).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.